קיצור שלחן ערוך — מתי האבל יכול לצאת מביתו

כָּל שִׁבְעָה, אֵינוֹ יוֹצֵא מִבֵּיתוֹ. אַךְ אִם מֵת לוֹ מֵת, אוֹ אֲפִלּוּ אֵצֶל אַחֵר, אֶלָּא שֶׁאֵין שָׁם כְּדֵי מִטָּה וְקוֹבְרֶיהָ, יוֹצֵא אֲפִלּוּ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן. אִם שָׁלַח הַמּוֹשֵׁל לִקְרוֹא לוֹ, אוֹ שֶׁצָּרִיךְ לָלֶכֶת לִשְׁאָר דָּבָר שֶׁצָּרִיךְ לוֹ הַרְבֵּה, כְּגוֹן דָּבָר הָאָבֵד, מֻתָּר לוֹ לָצֵאת, וְיִתֵּן עָפָר בְּמִנְעָלָיו.

אֲפִלּוּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל, אֵינוֹ יוֹצֵא בְּתוֹךְ שִׁבְעָה, רַק בְּשַׁבָּת. אַךְ אִם אִי אֶפְשָׁר לֶאֱסוֹף עֲשָׂרָה וְיֵהָא מָכְרָח לְהִתְפַּלֵּל בְּיִחִידוּת וּבִשְׁכוּנָתוֹ יֵשׁ מִנְיָן, יָכוֹל לָצֵאת לָלֶכֶת לְהִתְפַּלֵּל שָׁם, שֶׁלֹּא לְהִתְבַּטֵּל מִתְּפִלָּה בְּצִבּוּר.

אִם הָאָבֵל צָרִיךְ לָמוּל אֶת בְּנוֹ, הוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת אֲפִלּוּ תּוֹךְ שִׁלְשָׁה יָמִים. וְאִם הָאָבֵל הוּא סַנְדָּק אוֹ מוֹהֵל, לֹא יֵצֵא תּוֹךְ שִׁלְשָׁה, וּלְאַחַר שִׁלְשָׁה יִתְפַּלֵּל בְּבֵיתוֹ, וּכְשֶׁמְּבִיאִין אֶת הַתִּינוֹק לָמוּל, הוֹלֵךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת. וְאִם אֵין מוֹהֵל אַחֵר בָּעִיר, הוֹלֵךְ אֲפִלּוּ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן.